

klaret mellem kommunerne og ministeriet indbyrdes. Jeg tror simpelt hen, at Sammenslutningen af Ældreråd i Danmark har lagt nogle andre forudsætninger ind.

Men vi skal som sagt gerne i Socialudvalget belyse, hvad der har været deres regnestykke, og hvad der er vores regnestykke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 14/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, vi skal til at behandle nu, er et lovforslag, der i væsentligt omfang kommer til at begrænse spirituskørsel, og loven gør også, at vi får noget mere fod på kørsel efter færdselslovens § 54, altså der, hvor man overtræder med hash og narko i blodet. Det er jo sådan, at man indtil nu, samtidig med at man overtræder § 54, skal have lavet en given kørefejl; man skal altså vise, at man ikke kan føre køretøjet på fuldt betryggende måde. Nu lægger vi nogle faste grænser ind for den slags kørsel, ligesom vi har ved spirituskørsel.

For at vende tilbage til spirituskørsel synes jeg, at der i allerhøjeste grad er grund til at takke Waageudvalget for den beretning, som det er kommet med. Det er en god, lang beretning eller betænkning, som vi nu bruger til at lovgive ud

fra, for alle kan jo være enige om, at spirituskørsel skal stoppes. Vi har 70-80 færdselsdrab om året, hvor der er involveret spiritus. Det er 25 pct., og det er alt, alt for mange. Det er lige så mange, som der slås ihjel ved almindelige drab, og det her er jo tæt på at være almindelige drab, hvor man bare ikke kender den, man slår ihjel: Man har ikke mødt vedkommende, før det er for sent.

Men nu kommer der nogle yderligere tiltag. Vi har de sidste par år lavet tiltag som skærpede bøder, skærpede sanktioner, øget frihedsstraf og mulighed for varetægtsfængsling i spiritussager. Men det, vi nok har manglet, er at øge muligheden for at få spritbilisten afdækket og opdaget. Det gør vi med den her lov, for vi lader udåndingsluften være et kriterium for spirituskørsel. Det betyder jo, at det ikke bliver som i dag, hvor politiet, når man har taget en spritbilist, skal pakke sammen, køre hjem, bestille læge, vente på lægen og løslade osv. Der går jo hurtigt et par timer med en spritbilist.

Hvis vi får det her gennemført, hvad jeg håber på, nemlig at man kan tage spiritusprøven i udåndingsluften, er det sådan, at man kan ekspedere spritbilisten ude på stedet og få taget den her udåndingsprøve, som kan bruges som bevis. Det vil sige, at man kan bede ham om at parkere bilen i højre side, og så kan han ellers få en kompasretning, så han ved, hvilken vej han skal gå derfra for at komme hjem, og så – hvis der er langt nok – er han jo ædru, inden han når hjem. Men så kan politiet blive derude og tage de næste spritbilister også, således at man får taget mange flere. Det er det, vi opnår med det her lovforslag.

Der er en skrivelse fra Retslægerådet, som jeg gerne vil henviser til, og det er i forhold til retssikkerheden. Man siger, at vi jo skal have retssikkerheden med. Udåndingsluften skulle gerne have en lavere promille end blodprøven, og det er det, Retslægerådet henviser til i de eksempler, de nævner, altså at alkoholkoncentrationen vil være højere i blodprøven, end den vil være i udåndingsluften. Det får mig til at sige om det høringssvar, der ligger fra FDM, at FDM sådan set vil have to skud i bøssen, forstået på den måde, at de gerne vil have, at man skal kunne tage en blodprøve ved siden af, og så skulle det være den laveste værdi, der var gældende.

KI. 16.35

Hvis jeg skulle imødekomme FDM lidt, så kunne vi måske overveje, hvis man står derude som spritbilist og mener, at man ikke har så me-

get spiritus i blodet, at sige til den pågældende: O.k., du kan få taget en blodprøve, men det, du skal vide, er, at det så er blodprøven, der under alle omstændigheder er gældende, altså under alle omstændigheder, for jeg tror, vi måske giver dem lidt rabat med udåndingsprøven.

Men jeg har egentlig ikke så meget imod, at resultatet kommer til at blive 0,2 promille lavere for dem, der ligger på 0,6 promille, så den måske ryger ned på 0,4 promille. Jeg vil hellere have, at vi får taget nogle flere af alle dem, der kører rundt med 1,2 promille, 1,4 promille, 1,6 promille i blodet. Skulle der så smutte en under med værdien fra udåndingsluften nede i den laveste ende, så lever vi med det.

Den anden del er, at vi vil have en nultolerance for, at man kører med hash og narko i blodet, og det er ret epokegørende. Jeg tror, der er nogen, der, når vi får vedtaget den her lov, virkelig skal holde op med at køre bil. Det er jo i min terminologi sådan, at et er spirituskørsel, noget andet er hashkørsel, men vi har jo også blandingsmisbrugerne, der både kører spirituskørsel og hashkørsel. Dem får vi med den her lov også ramt dobbelt, hvilket de virkelig har fortjent, for jeg tror, at de er firdobbelt farlige i trafikken.

Så alt i alt kan vi tilslutte os det her lovforslag fra Venstre. Vi ser frem til, at det bliver vedtaget. Og nu er det forhåbentlig slut med spirituskørsel.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Det var præcis 5 minutter. Så er det hr. Frode Sørensen som ordfører.

Frode Sørensen (S):

Ministerens forslag falder i to dele: for det første at indføre ny teknik for måling af alkoholpåvirkning og for det andet at indføre en såkaldt nulgrænse for narkotikapåvirkning for trafikanter. Så er der et par andre ændringer, jeg lige skal vende tilbage til.

De her lovændringer udspringer jo af et udvalgsarbejde i det såkaldte Waageudvalg, der jo blev sat i værk helt tilbage i den socialdemokratiske regerings tid, i år 2000, så vidt jeg husker, om sanktioner for alkohol- og narkopåvirkede trafikanter. For nogle måneder siden afleverede udvalget sit udspil, og det har ministeren så valgt at følge, og det skal ministeren have ros for. Det har taget lang tid, nogen vil mene for lang tid, men det er godt, at det er kommet nu.

Udvalget påpeger en række fordele ved at tage alkoholprøve ved at måle personens udåndingsluft i stedet for at tage en blodprøve. Det

skulle være en sikker metode, allerede indført i Sverige, hvor færdselspolitiet medbringer mobil måleudstyr, som kan give svar på et kvarter. Så det virker jo udmærket, når det også er sikkert.

Det giver af indlysende grunde tidsmæssige fordele i forhold til i dag, hvor føreren skal indbringes til en politistation for at få taget blodprøve af en læge.

I kommentarerne til lovændringen beskriver ministeren med udgangspunkt i udvalgsbetænkningen, at de mobile alkometre er pålidelige og derfor i reglen kan erstatte blodprøven som bevismateriale. Det er meget fint.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig lige at spørge eller lidt at rejse en debat om, hvorvidt i eventuel i en overgangsperiode skal beholde mulighederne for at bruge blodprøver, jeg ved ikke, om det var det, Venstres ordfører også var lidt inde på.

Vi er enige i, at der fortsat skal være mulighed for at bruge blodprøver over for trafikanter, der nægter at blæse i alkometer. Det må der i hvert fald findes ud af. Og så kan der vel også være et problem omkring astmatikere med at få taget blodprøve. Jeg har også tænkt lidt på, at hvis en trafikant er i bevidstløs tilstand, skal man vel også have taget en blodprøve på normal vis.

Så ved jeg ikke, om det passer sammen med det, som Venstres ordfører var inde på, nemlig at en bilist skal have mulighed for at bede om en blodprøve, hvis føreren af den ene eller den anden grund mener, at alkotesten ikke kommer til et retvisende resultat. Det vil da i hvert fald være en god ting af hensyn til den individuelle retssikkerhed. Men jeg synes, det er noget af det, vi skal prøve at diskutere i udvalgsarbejdet.

Den anden klump af forslaget indebærer, at vi får en nulgrænse for færdsel i narko- og medicinpåvirket tilstand. Det er et meget nødvendigt skridt væk fra tidligere skøn over, hvorvidt en trafikant er i stand til at føre køretøj på betryggende vis i påvirket tilstand.

Det vil blive ulovligt at sætte sig bag rattet med blot det mindste spor af euforiserende midler i blodet, fordi det i praksis vil være umuligt at opstille en kvantitativ grænse for stofindholdet i blodet og sætte det i en meningsfuld sammenhæng med førerens mulighed for at føre et køretøj betryggende.

Omvendt kan vi sige, at det så sikrer, at de personer, som har behov for at indtage receptpligtig medicin, ordinerede midler, ikke tæller med og fortsat kan køre bil, hvis disse receptpligtige midler bliver brugt efter forskrifterne.

Ministeren foreslår så i forlængelse heraf, at straffen for kørsel i narko- og medicinpåvirket tilstand tilnærmes sanktionerne for spirituskørsel, og dertil kan jeg kun sige, at S sammen med de andre ting også kan støtte det.

Så har vi til sidst noteret os, at ministeren vil forenkle reglerne for domsmænds medvirken i færdselsager, og at det i henhold til ministerens opfattelse, i hvert fald til ministerens bemærkninger, kan gøres uden at forringe retssikkerheden, og vi er åbne over for ikke at bruge domsmænd i de tilfælde, som ministeren har peget på.

Så vi er i Socialdemokratiet ganske enige i sigtet med forslaget. Vi ser naturligvis hen til et udvalgsarbejde, hvor vi vil se på besvarelsenerne fra høringspartnerne, men jeg kan allerede nu sige, at S kan støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Den 27. juli 2000 startede det såkaldte Waageudvalg sit arbejde med en betænkning om alkohol i udåndingsluft og en nulgrænse for euforiserende stoffer. Jeg må sige, at hvis kvaliteten af arbejdet er proportionalt med længden af arbejdet, så er denne betænkning særdeles kvalificeret, næsten 7 år undervejs har den været. Det var så også årsagen til, at Dansk Folkeparti tidligere på året fremsatte beslutningsforslag nr. B 70 om narkotest af bilister. Næsten samtidig kom så betænkningen.

Lovforslaget, som vi behandler i dag, imødekommer stort set alle ønsker fra Dansk Folkeparti, idet det giver politiet mulighed for at anvende spyt, svedprøver samt øjenbesigtigelse for at konstatere mistanke om påvirkning af narko.

I forslaget står der, at sanktionerne tilnærmes sanktionerne for spirituskørsel, hvad der så ligger i det. Det nemmeste var vel at fastsætte et sanktionsniveau svarende til 1,2 promille og bruge de samme regler for gentagelse m.m. og ikke som i forslaget at bruge grænsen for spirituskørsel på 0,5 promille, hvilket først giver ubetinget frakendelse af førerbeviset anden gang.

Det synes jeg måske er at give en lille smule rabat til det fænomen, der kommer til at hedde kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer.

Så mangler jeg måske også et lille indslag omkring Ribemodellen, som jo er en model, der i dag kører som forsøgsordning i tre politikredse, hvor bare det at være i besiddelse af narko kan skønnes at gøre den pågældende uegnet til at køre bil, hvis vedkommende i nogle gentagne test stadig væk vil være påvirket af euforiserende stoffer. Den kunne jeg godt have tænkt mig at vi havde fået med ind i det, men det er måske noget, vi kan diskutere under udvalgsarbejdet.

Lovforslaget giver ligeledes mulighed for fremover at anvende målinger af alkoholconcentrationen i udåndingsluften som bevismateriale, noget, der kan spare et hårdt belastet politi og anklagemyndigheden for ressourcer, som så kan anvendes andre steder, og dertil en kontant besparelse på 5 mio. kr. Der vil jeg så godt lige have justitsministeren til at gøre rede for, hvorvidt der ligger en engangsudgift i det her. Jeg håber ikke, den kommer til at belaste andre områder inden for politiet, men kan skaffes i form af en ekstrabevilling. Ligeledes driftsbesparelsen på 5 mio. kr. forventer jeg så også kan beholdes inden for politiets budgetter og bruges til andre formål.

Til sidst er vi helt på linje med den lettelse, der sker i forbindelse med medvirken af domsmænd.

Der er enkelte ting i det her, jeg gerne vil være med til at diskutere, men som helhed er det et rigtig godt forslag, som er med til at bringe folk, der er påvirket af den ene eller den anden form for stoffer eller spiritus, væk fra landevejene.

En lille ting, jeg også godt vil bede justitsministeren redegøre for, når nu ministeren kommer på talerstolen, er, at man jo godt kunne forestille sig, at der var nogle borgere, der kunne have en interesse i at forlange en blodprøve – hr. Karsten Nonbo var lidt inde på det – om det så skal ske mod betaling. Det kunne i hvert fald være med til at give en sikkerhed for dem, der kunne være i tvivl.

Noget andet er så, at når der bliver foretaget de her prøver ude på landevejen, må jeg også formode, at bilisten får en form for kvittering for den promille, der bliver konstateret, så der ikke senere skal kunne rejses tvivl om størrelsen af promillen.

Med disse bemærkninger kan Dansk Folkeparti naturligvis tilslutte sig forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 16.45

Tom Behnke (KF):

Desværre er der jo nogle, der indtager euforiserende stoffer, og desværre vil nogle også køre bil, når de er påvirket af euforiserende stoffer. Den cocktail er jo nærmest livsfarlig i en lang, lang række tilfælde. Derfor er det på tide, at der bliver gjort noget effektivt mod dem, der ikke kan finde ud af, at det simpelt hen er livsfarligt og under alle omstændigheder absolut dumt at indtage euforiserende stoffer og så ville ud at køre bil lige bagefter.

I dag er det jo sådan, at man ved mistanke om påvirkethed af euforiserende stoffer efter færdselslovens § 54 skal anholde den pågældende bilist, køre vedkommende ind på stationen og gennemføre en såkaldt klinisk test, som er meget omfattende. Man kan også godt tage en blodprøve for at understøtte den kliniske test i at se, om der er aktive stoffer i blodet, men det er altså lægens vurdering og skøn, der ligger til grund for, hvilken sanktion der så skal udmåles.

Vi er tilfredse med lovforslaget her, som åbner op for, at politiet på stedet kan gennemføre enten en svedtest eller en spyttest og på det grundlag køre vedkommende på stationen og få udtaget en blodprøve. Og så at der er indført en absolut nultolerance, altså, der må overhovedet ikke være euforiserende stoffer i blodet på bilisten. En absolut nulgrænse. Dermed kan man altså fremover overhovedet ikke få lov at køre bil, hvis man har indtaget euforiserende stoffer.

Det er meget konsekvent, men det er også det, vi ønsker fra Konservatives side. Man skal ikke køre bil, når man har indtaget euforiserende stoffer. Derfor er det godt med en absolut nultolerance.

Den anden del af forslaget handler så om at gøre det lidt nemmere og vel også hurtigere og billigere for politiet at gennemføre kontrol af, om en bilist er alkoholpåvirket. Hvor vi i dag har metoden med at udtage blodprøve og derigennem finde ud af, hvor høj koncentrationen af alkohol i blodet er, kan man altså fremover også benytte sig af den mulighed, der hedder, at man bruger et præcisionsalkometer, bruger en udåndingsprøve, og at det er udåndingsprøven, der bliver lagt til grund for udmåling af sanktionen.

Det er hurtigere, det er nemmere, og det er billigere, og det er vores opfattelse, at politiet på den måde vil kunne gennemføre flere kontroller. For i dag er det jo således, at hvis man møder en bilist og har mistanke om, at vedkommende er alkoholpåvirket, så skal bilisten anholdes, tages med på stationen, der skal udtages blodprøve, og først derefter kan betjentene komme videre ud på gader og stræder og kontrollere den næste bilist.

Ved at man kan gennemføre testen på stedet og hurtigt få en afgørelse, kan politiet også hurtigt komme videre med deres arbejde og kontrollere den næste bilist. Dermed vil det være langt mere effektivt, når politiet kører deres kampagner, eller når de i øvrigt kører på gader og stræder og får mistanke om, at en bilist er påvirket af alkohol.

Så alt i alt er det et rigtig godt forslag, som på to fronter får samlet godt op og får effektiviseret, nemlig ved at indføre nultolerance over for euforiserende stoffer, og ved at vi får en nemmere og mere praktisk måde at gennemføre alkoholtest på. Vi kan fra Konservatives side støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Ingen spørgsmål. Dermed er det hr. Poul Erik Christensen som ordfører.

Poul Erik Christensen (RV):

I den radikale ordførers, fru Elisabeth Arnolds, fravær skal jeg oplæse hendes ordførertale.

Lovforslaget følger anbefalinger fra et udvalg, der har afsluttet ca. 6 års arbejde, og det indeholder tre elementer.

For det første skal der i stedet for blodprøver nu måles alkoholindhold i udåndingsluften fra en fører af et motorkøretøj. Udåndingsluft indeholder alkohol, hvis føreren har drukket. Der er alkohol i såvel blod som udåndingsluft, men udåndingsluft kræver ikke blodprøver, medicinsk personale, nåle osv. Politiet kan selv måle udåndingsluftens alkoholindhold på stedet, der er ingen ventetid, der er præcise svar og en del penge er sparet. Alle vore nabolande har indført denne teknik.

For det andet indeholder lovforslaget en nulgrænse for visse euforiserende stoffer i blodet hos førere af motorkøretøjer. Også her er der tale om en foranstaltning, der for længst er indført i vore nabolande. Tekniske landvindinger gør, at det nu er overkommeligt at måle en lang række stoffer, men det er til gengæld ikke muligt at op-

stille differentierede grænseværdier for de nøjagtige sammenhænge mellem et specifikt stof og kørselspåvirkningen, da disse ikke kendes. Derfor er nulgrænse ud fra princippet, at har man overhovedet taget stoffer, skal man ikke køre. De omfattede stoffer kendes fra lister, der allerede findes, over de forskellige kategorier af stoffer. Lovforslaget undtager selvfølgelig lægeordineret medicin.

Kl. 16.50

For det tredje indeholder lovforslaget ændringer i domsmændenes medvirken i færdsels-sager. Det foreslås, at de helt automatiske sager, hvor en bestemt alkoholkoncentration giver en bestemt sanktion, ikke fremover skal have medvirken af domsmænd. Domsmænd skal kun medvirke i sager, hvor straffen er højere end bøde. Der lægges i bemærkningerne vægt på, at ændringen af domsmandsfunktionen ikke skal opfattes som en svækkelse af den tiltaltes retssikkerhed, men alene skal ses som en justering i sager, hvor der er tale om helt skematiske afgørelser.

Det Radikale Venstre er for forslaget. Vores eneste lille bekymring er den ændrede domsmandsfunktion. Den vil vi gerne diskutere nærmere under udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Dette forslag om alkohol og euforiserende stoffer i trafikken udspringer fra Waageudvalget, som har lavet et godt og grundigt arbejde, som det her som sagt bygger på.

Jeg kan med det samme sige, at SF er helt igennem positiv over for det her forslag.

Med hensyn til alkohol bliver det her en nemmere måde at registrere alkoholsyndere på, og det vil gøre, at det bliver sådan indarbejdet i bevidstheden, at risikoen for at blive taget med den her adfærd nu vil være større, og det tror jeg har en præventiv virkning.

Vi har gennem de seneste år oplevet en lang række stramninger på området, som også har bevirket, tror jeg, at bevidstheden i befolkningen er ændret. Det her vil trække i den retning, og det er nødvendigt. Det er et livsfarligt område, vi er inde på. Forslaget er også fornuftigt lavet sådan, at når vi tager den lettere metode med udåndingsluften, lægger man sig på det sikre område, hvor der i 90 pct. af tilfældene, tror jeg

det var, vil blive målt en reelt højere koncentration med en blodprøve end med den metode, vi snakker om her.

Man kunne forestille sig – jeg ved, at Venstres ordfører var inde på det – at bilisten selvfølgelig kan nægte at puste, og så skal der tages en blodprøve, men man kunne måske give valget, hvis vi har sørget for at informere godt om, at risikoen ved at få taget en blodprøve, altså at få målt en højere promille, er temmelig stor. Så vil der nok ikke være særlig mange, der vælger denne besværlige metode. Man kunne godt diskutere at lægge det åbent, men hvis man valgte den metode, ville det i så fald ikke være laveste prøvевærdi, der gjaldt, men blodprøven. Og så tror jeg ikke, der er særlig mange, der vil gøre det.

Det er også meget fornuftigt, at der er kommet en nulgrænse ind for narkokørsel. Ligesom med den lettere måde med alkoholmåling svarer den til de regler, de har i vores nabolande. Vi ved godt, eller nogle af os ved i hvert fald, at det er sådan, at hvis der er indtaget stoffer, kan de være i blodet i meget lang tid – eller nedbrydningsprodukter fra dem kan. Her tales der kun om aktive stoffer. Det er ikke sådan, at en, der har røget en joint, ikke kan køre bil i 14 dage. Så det er igen en sikkerhed.

Den sidste del om domsmænd er vi helt enige i. De steder, hvor der er fastlagt rammer for, hvordan straffene udmåles, er der ingen grund til at involvere domsmænd. SF kan støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Og så beder vi justitsministeren om at komme på talerstolen.

Kl. 16.55

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for de mange positive bemærkninger, der er kommet til lovforslaget. Jeg vil gerne komme med nogle indledende betragtninger om, at det har været meget afgørende for regeringen, at vi til hver en tid, når der er mulighed for det, ser på, om vi kan gøre noget for at forbedre færdselssikkerheden og undgå, at så mange mennesker bliver dræbt i trafikken. Og det er jo helt korrekt, som Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, sagde det, at der er alt for mange mennesker, der mister livet helt og aldeles uden grund, fordi andre sætter sig ind i bilen påvirket af det ene eller det andet. Det er også baggrunden for det lovforslag, som vi behandler her i dag.

Som flere har været inde på, er det nogle nykabelser, der foreslås i lovforslaget. Efter at Waageudvalget meget grundigt havde vurderet det, overvejedes muligheden – som mange også har været inde på – for at måle alkoholkoncentrationen i udåndingsluften. Man kan sige, at målemetoderne er så sikre nu, at det er en anvendelig metode, men det, jeg jo synes er væsentligt at få fremhævet, er, at i og med at man kan foretage en måling her og nu, når bilen bliver stoppet, er det altså et mere skånsomt indgreb over for føreren. Man skal ikke med hen på en politistation og have foretaget en blodprøve. Man bliver også bekendt med resultatet med det samme; man skal ikke gå hændervridende i flere måneder og vente på resultatet. Og den tid, der går, før domstolen kan gå i gang med at behandle en sag, er så det kortere.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er godt, at ny teknologi også kan medvirke til at forenkle og forkorte den tid, politiet bruger på den her slags sager, og det vil det her element i lovforslaget klart medvirke til.

Hr. Karsten Nonbo og andre ordførere senere hen rejste under behandlingen her i dag spørgsmålet om, hvorvidt der skulle være en form for valgfrihed: at hvis udåndingsprøven falder ud til førerens ulempe, skal man have en mulighed for at bede om en blodprøve efterfølgende. Og der er også organisationer, der har rejst det spørgsmål i høringsrunden.

Jeg vil gerne sige til Folketinget, at det vil jeg på det kraftigste advare imod. Der er meget store fordele ved at indføre den her nye metode med udåndingsluft, og hvis man, om man så må sige, gav føreren et ekstra skud i bøssen, så tror jeg simpelt hen, at alle under alle omstændigheder ville kræve, at der blev taget en blodprøve, med det resultat, at folk i hvert fald havde en eller to måneder mere bag rattet, før der lå et resultat.

Hvis man har den mulighed ligesom at have et tilvalg af en blodprøve, når man er blevet knaldet på udåndingsluften, vil det jo altså medføre, at mange af de fordele, der er ved det her lovforslag i form af administrative lettelser og andet, vil bortfalde. Så jeg vil meget gerne advare imod, at vi går den vej. Jeg tror ikke, at det vil gavne sagen, og jeg er bange for, at der er nogle, der bevidst vil spekulere i at vælge blodprøven, hvis de udmærket er klar over, at udåndingsluften er et stærkt bevis.

Hr. Frode Sørensen spurgte i forbindelse hermed, i hvilke typer tilfælde man så alligevel an-

vender en blodprøve, og han spurgte specifikt, og det er jo et fuldstændig relevant spørgsmål: Hvad gør man i de situationer, hvor en fører er bevidstløs?

Det er selvfølgelig klart, at i situationer, hvor en fører er bevidstløs, skal der tages en blodprøve. Og i de tilfælde, og det er så også et svar til hr. Karsten Nonbo, hvor man ikke ønsker at benytte sig af udåndingsprøven, den hurtige, effektive måde – det kan være, at der er nogle, der ikke tror på, at resultatet er godt nok, eller der kan være andre principielle ting, f.eks. at det vil man bare ikke – får man naturligvis en blodprøve.

Man kan ligesom selv vælge at sige fra. Og det synes jeg altså må være den rigtige tilgang. Det er i hvert tilfælde det, jeg mener må være udgangspunktet i den her lovgivning. Jeg ville være lidt bange for, hvis der blev for meget valgfrihed i det.

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, der spurgte til det økonomiske aspekt i den her sag, at det her på sigt vil medføre mindre udgifter for politiet, i og med at der er meget, der bliver effektiviseret, og at der ikke i samme grad bliver udgifter hvert år til de retsmedicinske undersøgelser af blodprøverne. Og det er der faktisk foretaget ret grundige beregninger af i Waageudvalgets betænkning, og der er også et par bemærkninger om det i lovforslaget.

Men det er klart, at der er én lille usikker faktor, og det er, at det her jo skal sendes i udbud, når disse nye instrumenter skal indkøbes, og derfor kan vi selvfølgelig ikke på nuværende tidspunkt helt præcist sige, hvad prisen bliver på det.

Som svar til hr. Kim Christiansen vil jeg i hvert fald sige, at der efter min opfattelse ikke er nogen fare for, at det her skulle blive en underskudsforretning for politiet. Det her bliver en effektivisering og letter politiarbejdet.

Kl. 17.00

Jeg skal da ikke lægge skjul på, hvis jeg lige skal runde spørgsmålet om udåndingsluft af, at det er mit store håb, at det her ikke bare medvirker til, at vi kan få taget flere, fanget flere, der kører med sprit i blodet, men også vil have en præventiv effekt, fordi der er en ret kontant afregning. Og det må vi jo så håbe på at de, der kører med sprit i blodet, så overvejer.

Hr. Tom Behnke kom med en meget grundig ordførertale, hvor han talte om et andet element i lovforslaget, og det er den nye nulgrænse, der blev indført for euforiserende stoffer. Jeg skal

ikke lægge skjul på, at vi har været meget utålmodige her i Folketinget og afventet Waagebetænkningen på det her punkt, for det har jo været et meget stort hul i lovgivningen, at folk kunne blive taget for spirituskørsel med en promille på 0,5, men hvis man kørte stærkt påvirket af stoffer, var det – i gåseøjne – alene de almene føreevnekræfter i færdselsloven, der kunne, om man så må sige, straffe folk for det.

Derfor synes jeg også, det har været meget vigtigt, at den her nulgrænse blev indført, og jeg er meget glad for de positive bemærkninger, der er kommet til den del af lovforslaget bl.a. fra hr. Poul Erik Christensen.

Jeg tror, det her vil have en meget gavnlig effekt, og jeg er helt enig med hr. Poul Henrik Heideboe i, at der er taget højde for den problemstilling, der har været rejst tidligere, nemlig at det er det aktive stof, man tester for, og altså ikke, om folk har – selv om det godt nok er i strid med lovgivningen – indtaget cannabis eller andre ting uger tilbage. Der vil man altså ikke blive dømt for det her, for det påvirker ikke ens føreevne, og så er det i hvert fald ikke den lovgivning, man skal dømmes efter.

Endelig vil jeg sige, at Waageudvalget jo har foreslået som en regelforenklaring, at man kan undgå anvendelsen af domsmænd i visse sags typer, og jeg besvarer meget gerne spørgsmål om dette under udvalgsbehandlingen. Jeg vil sige, at jeg synes, det er meget velbegrundet i den type sager, hvor det foreslås; der er der altså ikke behov for at domsmændene er med. Men jeg har fuld forståelse for, hvis det er noget, der skal behandles yderligere under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil gerne takke Folketinget for en god og en grundig behandling af lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige et par spørgsmål. Den første er hr. Kim Christiansen.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Tak for den grundige orientering fra justitsministeren. Der er jo ingen tvivl om, at vi i store træk er enige om, at det her er et ganske glimrende tiltag.

Det, der interesserer mig lidt – og det spurgte jeg også til i min ordførertale – er, at den engangsgodtgørelse ikke fragår andre politimæssige op-

gaver. Det er ikke sikkert, det er de store penge, vi taler om, jeg kan ikke finde det nogen steder i de økonomiske konsekvenser; der kan jeg kun finde selve driftsbesparelsen på de 5 mio. kr. Det var den ene ting.

Det andet, jeg vil spørge om, er, hvorvidt man får udleveret en kvittering, af hensyn til at der kan ske fejl i afrapporteringen osv. Får den pågældende, som nu er blevet grebet i spirituskørsel, en kvittering på stedet for promillens størrelse?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen: Med hensyn til udlevering af kvittering, eller hvorledes det skal håndteres i forholdet imellem politi og den fører, der er blevet stoppet, kan jeg ikke lige redegøre for det her på stående fod, men jeg foreslår hr. Kim Christiansen at stille et spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen, så skal der nok komme svar på det.

Jeg vil sige, at en af grundene til, at jeg ikke kan komme med et helt præcist svar på, hvad engangsgodtgørelsen er, jo er, at det skal sendes i udbud, og derfor vil jeg ikke hænges op på det ved at komme med forkerte tal. Men det, jeg dog kan, er at henvise til Waageudvalgets betænkning på side 75, hvor der er foretaget nogle foreløbige økonomiske beregninger af konsekvenserne. Og der har rigspolitiet skønnet, at hvis man indkøber 100 mobile bevisalkoholmetre og også det nødvendige edb-udstyr, er det altså i omegnen af 10 mio. kr. Det er i den størrelsesorden, og anset, at rigspolitiets samlede budget er på langt over 7 mia. kr., mener jeg, at denne engangsgodtgørelse er til at overskue, ikke mindst i betragtning af, at det her sparer penge på længere sigt.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

10 mio. kr. er muligvis ikke mange penge i det samlede budget, men det er dog en slags penge – det er det i hvert fald for et menigt folketingsmedlem.

I min ordførertale spurgte jeg også til den såkaldte Ribemodell, som justitsministeren er bekendt med, og som kører som forsøgsordning, og det skuffer mig måske en lille smule, at den ikke er taget med i lovforslaget, nu vi taler euforiserende stoffer.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansens kommentar om engangsudgiften, at jeg vælger ikke at fortolke det sådan, at hr. Kim Christiansen foreslår at betale de 10 mio. kr. ud af egen lomme. Men det, der sådan set var min pointe, var, at jeg tror, rigspolitiet har mange anslåede engangsudgifter, der går lidt op og ned fra år til år, og det er altså ikke vurderingen, at det her er noget, der vælter budgettet.

Jeg vil sige til spørgsmålet om Ribemodellen, at jeg ikke rigtig synes, den hører hjemme i lige præcis det her lovforslag, men jeg er bestemt villig til at diskutere udbredelsen af den type modeller også fremover, og hvilke konsekvenser det kunne have.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål. Men så skal hr. Rune Lund lige på talerstolen for at gøre rede for sit partis synspunkter.

Rune Lund (EL):

Jeg beklager, at jeg ikke opdagede, at mødet her nede i Folketingssalen skred hurtigere frem, end jeg havde forventet, og at jeg derfor først er kommet lidt senere i debatten.

Det er sådan, at i Enhedslisten er vi faktisk også enige i intentionerne i det her lovforslag. Uanset om det drejer sig om, at man kører i bil eller på motorcykel eller på knallert eller på cykel, skal man selvfølgelig køre og føre et køretøj på betryggende vis. Og man kan selvfølgelig ikke have, at folk kører rundt og er berusede, skæve, høje eller på anden måde er påvirkede, så de udgør en sikkerhedsrisiko i trafikken. Derfor vil vi selvfølgelig gerne være med til at nedbringe antallet af ulykker, som skyldes påvirkede trafikanter, og vi har stor forståelse for det, som er formålet med det her lovforslag.

Nu har jeg haft lejlighed til at høre, hvad ministeren har sagt, men jeg vil alligevel sige, at der er nogle ting, som vi synes skal undersøges nærmere i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

En af de ting, som vi i Enhedslisten i hvert fald har kigget på, er det her med nulgrænsen. Der siger ministeren så: Jamen det er det aktive stof, man skal kigge på. Men når man så læser betænkningen fra Waageudvalget, må man jo se på, at når der indføres en nulgrænse og man så siger, at folk har et aktivt stof i blodet, siger det jo ikke nødvendigvis noget om, hvor godt eller

hvor dårligt folk måtte køre bil eller cykel eller motorcykel eller knallert, eller hvad det nu kan være. Der står jo decideret, at udvalget ikke har et tilstrækkeligt medicinsk-videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.

Det siger jo noget om, at der godt kan være en vis mængde stof i blodet af en bestemt karakter, men det siger faktisk ikke noget om, hvorvidt man er god til at føre et køretøj eller ej. Og det synes jeg da er noget vi bliver nødt til at gå længere med i udvalgsarbejdet, hvis vi skal lave en nulgrænse og straffe nogle mennesker for at have en bestemt mængde stof i blodet uden at vide, om det rent faktisk påvirker deres evne til at køre, f.eks. føre et motordrevet køretøj, sådan som det står her i Waageudvalgets betænkning.

Også selv om det her ville have været tilfældet, står der så videre, »ville kvantitative grænser for koncentrationen af de forskellige stoffer i blodet« – efter udvalgets opfattelse – »ikke kunne præsenteres på en enkel måde svarende til reglerne for alkoholkoncentration i blodet eller udåndingsluften.« Udvalget har anført, at »en opstilling af kvantitative grænser for alle stoffer, der kan påvirke føreevnen negativt, ville ... være helt uoverskuelig og dermed særdeles uhensigtsmæssig set fra en retsinformatisk synsvinkel og endvidere uegnet som målestok for, om der foreligger et strafbart forhold.«

Det synes jeg også er noget, som vi bør dykke ned i i udvalgsarbejdet. Man kan altså ikke opstille den slags måling af kvantitative grænser på en enkel måde og præsentere det på en enkel måde.

Det, som man kan sige, er, at der faktisk råder en usikkerhed i forhold til at opstille præcise grænser for, hvornår og i hvilket omfang trafikanterne er påvirket af stoffer, og derfor kan sådan en nultolerancegrænse jo faktisk være problematisk ud fra en retspolitisk vinkel. Og det synes jeg bestemt er noget, vi må kigge noget nærmere på.

Den sidste ting, jeg ville nævne, og som ministeren jo også nævnte, er det med at begrænse brugen af domsmænd i de her sager. Det synes jeg også vi bliver nødt til at diskutere noget nærmere, for det her er jo et nyt område, kan man sige, altså nultolerance i forhold til de her stoffer, hvis det skulle blive indført, og det er der jo meget der tyder på.

Men det er jo også en ny praksis, som så skal udvikles hos domstolene. Og i den forbindelse er det jo vi har domsmænd, for domsmænd har en anden vinkel på sagen, end de professionelle dommere har. Og når vi sådan går ind på et nyt område, hvor der også kan være nogle retssikkerhedsmæssige problemer, eller hvor de i hvert fald kan opstå, og som vi så skal diskutere nærmere i udvalgsarbejdet, må man jo sige, at der kunne det jo være en god idé at have domsmænd inde. Det er i hvert fald klart vores udgangspunkt i Enhedslisten.

Så vi er altså enige i intentionen. Det er klart, at folk ikke kan køre stive og skæve og høje rundt på cykel, knallert, motorcykel eller i bil, eller hvad det måtte være, men vi skal selvfølgelig sikre os, at vi bruger de rigtige værktøjer, og vi skal sikre os, at vi ikke undergraver retssikkerheden. Men det må vi se nærmere på i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg sad og hørte hr. Rune Lund her i et meget heroisk forsvar for misbrug af forskellig karakter, og der kan jeg ikke lade være med at spørge: Hvordan kan det svække hr. Rune Lunds retssikkerhed ud fra et nultolerance synspunkt? Altså, det er vel egentlig ret simpelt at forholde sig til, at enten har man indtaget euforiserende stoffer, eller også har man ikke. Det er jo det, der ligger i ordet nultolerance.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi kan have forskellige holdninger til forskellige stoffer. Enhedslisten mener f.eks., at hash skal legaliseres. Men det er sådan set ikke det, diskussionen her drejer sig om. Man kan have røget, man kan have drukket, eller man kan have spist hash, man kan have gjort tusind ting, men det, som det drejer sig om i den her sammenhæng, er jo, om man kan føre et køretøj på betryggende vis.

I Waageudvalgets betænkning står der, at man ikke har et »tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.«

Når jeg læser sådan noget, stopper jeg da op og tænker: Hov, vi kan risikere at straffe nogle mennesker for at have noget stof i blodet, fordi vi dermed siger, at de ikke kan føre et køretøj på

betryggende vis. Men det modsatte kan godt være tilfældet, nemlig at de har en bestemt mængde af et stof i blodet, men samtidig godt kan føre køretøjet på betryggende vis.

Der står så senere i Waageudvalgets betænkning – og det var det, jeg læste op lidt før – at det kan være svært at måle præcist, og når man måler sig frem til noget, kan det være svært præcist at vurdere, om det har nogen betydning i forhold til folks evne til at føre f.eks. et motordrevet køretøj, og det synes jeg da er noget man bør inddrage i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Nu skal jeg slet ikke forholde mig til, hvorvidt man kan føre motorkøretøj på betryggende vis, hvis man har indtaget kokain eller, som hr. Rune Lund plæderer for, røget lidt hash eller spist lidt kager, hvor det har været iblandet, eller hvad man nu har indtaget. Jeg mener ikke, man så er i stand til at føre bil.

Hr. Rune Lund omtaler selv, at Waagerapporten siger, at det kan være svært at vurdere. Derfor må det da netop af hensyn til retssikkerheden være rimeligt, at man så også sætter en nultolerancegrænse, for så risikerer man jo ikke at få nogle forkerte domme, netop fordi det er så vanskeligt at vurdere.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det kan hr. Kim Christiansen jo have ret i, men jeg læste jo også op, at man ikke har et »tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.«

Og når jeg læser sådan noget, stopper jeg op og tænker: Hov, risikerer vi at straffe nogle mennesker for at have et stof i blodet, fordi vi dermed siger, at de ikke kan køre bil, når det i virkeligheden forholder sig sådan, at de måske godt kan det, selv om de har en vis mængde stof i blodet?

Grunden til, at jeg siger det her, er, at jeg læser de ting, som der bliver sendt til mig i Folkettingen, og jeg kan læse, at Waageudvalget skriver det her. Og så siger jeg bare, at det synes jeg er noget, vi skal diskutere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsfond, kildeskatteloven og ligningsloven. (Fjernelse af arbejdsmarkedsbidraget på forfatters indtægter fra biblioteksafgifter og udvidelse af skattefriheden for hæderspriser til kunstnere).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 21/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 17.15

Forhandling

Kim Andersen (V):

Lad mig sige det med det samme: Venstre støtter med stor glæde det forslag, der her er fremsat af skatteministeren. Det har til formål at forbedre vilkårene for kunstnere og forfattere. Det støtter vi, og det er vi glade for. Det giver kunstnere og forfattere en yderligere mulighed for at kunne koncentrere sig om at skabe deres kunst til glæde for os alle sammen.

Forslaget her vil sikre, at kunstnere skattefrit kan modtage en hæderspris fra en erhvervsvirksomhed, på samme måde som hvis man havde modtaget en hædersgave fra det offentlige eller en offentlig fond. Samtidig indeholder forslaget et element om, at arbejdsmarkedsfondsloven ændres, sådan at biblioteksafgift ikke medregnes til grundlaget for beregning af arbejdsmarkedsbidrag. Forfattere og andre, som anses for selvstændige erhvervsdrivende, skal således ikke længere betale arbejdsmarkedsbidrag af deres indtægter fra biblioteksafgifter.

Det er med til at sikre det økonomiske fundament og grundlaget for forfattere og kunstnere, og det er med til at give dem nogle tryggere vilkår, så de kan skabe stor kunst til glæde for os alle sammen. Det er med til at øge pluralismen,

mangfoldigheden og dynamikken i vores samfund. Det hilser vi i Venstre med stor tilfredshed.

Samtidig lægger dette lovforslag op til at øge samarbejdet mellem kunstnerne, den kunstneriske verden og erhvervslivet. Det er et tema, som har ligget denne regering på sinde igennem mange år, og som vi har set adskillige eksempler på. Også det finder vi positivt. Det er med til at udvikle dynamikken i vores samfund, og det er med til at bringe to verdener sammen, som traditionelt set ikke altid har haft så meget at sige hinanden.

Dette forslag baner vejen for et tættere samarbejde mellem den kunstneriske verden og erhvervslivet og vil bidrage til, at der kommer flere midler ind til kunst og kultur. Også det er positivt.

Fra Venstres side kan vi tilsige forslaget fra skatteministeren, L 190, vores fulde støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål. Dermed er næste ordfører hr. John Dyrby Paulsen.

John Dyrby Paulsen (S):

Nu kan man jo godt høre på Venstres ordfører, at han er tidligere formand for Kulturudvalget, og jeg deler da den entusiasme, som vi ser her, for kulturen og kunstnernes ve og vel. Den tror jeg ikke der er mange der ikke deler i den her sag.

Men vi må sige, at med det her forslag er det jo kulturpolitik ind ad bagdøren eller i hvert fald via Skatteudvalget. Og selv om jeg har stor tiltro til os skattefolk, så må man sige, at kulturpolitik nok ikke er det, vi er allerbedst til. Og derfor må jeg sige, at intentionerne og støtten, der er i forslaget, og håndrækningen til kunstnerne deler vi til fulde, men vi synes ikke helt, at det er den rigtige måde at gøre det på.

Vi synes i virkeligheden, man burde tage den pose penge, der her er sat af, og give direkte til kunstnerne. Vi synes måske også i virkeligheden, at den beskedne pose penge, der er tale om, ikke rækker, og at man skulle lave en større pakke. Man skulle se på kunstnernes forhold generelt, altså sådan noget som pensionsordninger, sådan noget som a-kasse-forhold og lignende, og prøve at tage det ind i en større pakke og se på de samlede forhold for kunstnerne frem for at lave det her lille, det er vel nærmest sådan et lille show, så man kan sige, at man støtter kunstnerne.